

са распръснѣва мракътъ, пакъ са ꙗвава свѣтлината; пакъ Египетъ са помрачѣва съ облациты, пакъ Израилскый народъ са освѣщава съ огненнѣа стѣлпъ. Гдѣ е сега богопротивното Идолско многобожіе? гдѣ нечистыты жъртованіа на Еллиты? гдѣ всемірното діаволско притѣсненіе? „ветхыты преминахъ, ето сичко е ново;“ писаніето отстѣпа, дѣхътъ излышествѣва; сѣнката преминѣва, истината дохожда; радвайса, защото сега са разрѣшава грѣхътъ на първозданнаго Адама; мракътъ на сжгрѣшеніата са прогонѣва; гоненіето на блаженныты дѣши отъ земнѣа Рай са свършѣва; краатъ на страданіата ни са подарѣва, и благодать-та за придобываніето вѣчното блаженство ни са отдава. Сега Божеството са сзединаѣва съ челоувѣчеството; челоувѣкътъ съ Бога; вѣрата съ сърдцето, и ты тысащоблаженна отроковице, колато нж си обогатила съ толкова слава, колато нж си прославила съ толко чести, колато нж си почѣла съ толко благодати, обжрни сега, молимъ ти са, твоиты благодѣробны очи къмъ насъ смиренныты, и недостойныты твои рабы, колато, катѣ едно време Еллиты на Аполлона, ти принасѣмы не стоюнѣчна жъртва, но самы себеси. Знаемъ наистина, че никоѣ дръга вещь не смѣщаѣва толко пресѣватата твоѣа дѣша, колкото пѣснопѣніето на твоиты похвалы; но при сичко това, за да са не ꙗвимъ съвсемъ неблагодарни къмъ твоиты безмѣрны благодати, чрезъ колато си обогатила сичкыѣ нашъ родъ, бжди задоволенѣ поне да тѣа поздравимъ и ный съ Ангелското оноѣа поздравленіе: радѣйсѣа, което быдѣ началото на сѣкѣѣа радость. Радвайса ꙗѣво, богоневѣсто Маріе, порфирородна Ангелска царице. Радвайса среброзлатошѣрный крѣне на чистотата. Радвайса красноцѣтнѣйшій Раю на блаженныты сладости. Радвайса златопорфирный чертоже на небеснаго жениха. Радвайса ты, колато катѣ царско произрастеніе отъ Іесеевхътъ корень родѣна отъ неплодна ꙗтробѣа, най-напредъ си видѣла свѣтлината на блаженството, отъ свѣтлината на слънцето; по-напредъ си станѣла съ дѣшѣата си небесна гражданка, нежели земленѣа съ тѣлото си; по-напредъ дѣщерѣа на Превѣчнаго Отца, нежели Юакымова, и Аннина; и преди да стѣпнѣшь на земѣата, ты си потѣпнѣла главѣата на ꙗдовиѣа змій. Радвайса ты, колато си зачнѣла съ чуденъ образъ отъ неплодна ꙗтробѣа, и огрѣѣла си въ Майчинѣата си ꙗтробѣа катѣ висерь въ охлитка. Родила си са катѣ зора, ꙗкрасѣна съ цѣтѣа на небесны добродѣтели; расла си катѣ слънце ꙗвѣнѣчѣна съ зарыты на Божіата